

การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามการรับรู้ของครู
โรงเรียนสังกัดเทศบาล จังหวัดนครศรีธรรมราช
**Operations of Student Care System as Perceived by Teachers in Schools
Under Nakhon Si Thammarat Municipality**

วรัญชลี อ้าววังโส¹,

ปัทมา แคนยุกต์² และ สุภัทรา ภูษิตรัตนาวลี³

วิทยาลัยเทคโนโลยีภาคใต้^{1,2} มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีธรรมราช³

Warunchalee Aiewwangso¹,

Pattama Kanyuk² and Supattara Pusitrattanaalee³

Southern College of Technology^{1,2},

Mahamakut Buddhist University Srithammasokkaraj Campus³, Thailand

Corresponding Author, E-mail: warunchalee2@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามการรับรู้ของครู 2) เปรียบเทียบการรับรู้ของครูต่อการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ตามตัวแปร เพศ ประเภทของครู ประสบการณ์ในการทำงาน และสังกัดของโรงเรียน 3) ปัญหาและข้อเสนอแนะการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามการรับรู้ของครู กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ ได้แก่ ครูสังกัดเทศบาล จังหวัดนครศรีธรรมราช จำนวน 293 คน ใช้วิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้นภูมิตามสัดส่วนของสังกัดโรงเรียน เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถาม ที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องอยู่ระหว่าง .80 ถึง 1.00 และค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา เท่ากับ .98 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบความแปรปรวนด้วย One-Way ANOVA และทดสอบความแตกต่างรายคู่ LSD

ผลการวิจัยพบว่า

1) การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก

2) ผลเปรียบเทียบการรับรู้การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของครู ตามตัวแปรเพศ ประเภทของครู ประสบการณ์ในการทำงาน และ สังกัดโรงเรียน พบว่า ครูเพศต่างกันมีการรับรู้การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ไม่แตกต่างกัน ครูที่ประเภทและประสบการณ์ต่างกัน มีการรับรู้ต่อการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนด้านการส่งต่อแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ครูที่สังกัดโรงเรียนต่างกัน มีการรับรู้ต่อการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนทั้งภาพรวมและรายด้านแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ .01

3) ปัญหาและข้อเสนอแนะ คือ โรงเรียนขาดการเก็บข้อมูลนักเรียนอย่างเป็นระบบ มีการคัดกรองนักเรียนไม่เป็นระบบและไม่ต่อเนื่อง ขาดความรู้ ความเข้าใจในการช่วยเหลือนักเรียนและแก้ไขปัญหาอย่างถูกวิธี ผู้ที่เกี่ยวข้องไม่มีการติดต่อประสานงานกับหน่วยงานภายนอกไม่เป็นระบบที่ชัดเจน ดังนั้นผู้บริหารควรจัดให้มีเทคโนโลยีในการทำระบบเก็บข้อมูลนักเรียนอย่างเป็นระบบ เพื่อให้คงอยู่ และสามารถส่งต่อข้อมูลให้กับครูประจำชั้นในชั้นเรียนต่อไปได้ มีการอบรมพัฒนาความรู้เกี่ยวกับหลักเกณฑ์วิธีการในการคัดกรองนักเรียน และการช่วยเหลือนักเรียนและแก้ไขปัญหาอย่างถูกวิธี มีการนิเทศติดตามผลการดำเนินงานเป็นประจำและอย่างต่อเนื่อง โดยครูควรมีการจัดทำและจัดเก็บข้อมูลนักเรียนอย่างต่อเนื่อง และต้องเป็นความลับ มีการติดต่อกับหน่วยงานรับส่งต่อภายนอกอย่างสม่ำเสมอ เพื่อให้ครูในโรงเรียนสามารถปฏิบัติงานให้เป็นไปในทิศทางเดียวกันต่อไป

คำสำคัญ: ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน; การรับรู้ของครู

Abstracts

This research aims to investigate the operations of student care system as perceived by teachers, to compare the operations of student care system as perceived by teachers in relevance to teachers' gender, types of teachers, work experience, and school affiliation, and to examine problems and suggestions regarding operations of student care system as perceived by teachers. A sample of 293 municipal teachers in Nakhon Si Thammarat province was obtained by stratified random sampling based on the proportion of their school affiliation. The data collection instrument was a questionnaire with the IOC values between .08 - 1.00 and a reliability coefficient of .98. The statistical used for data analysis consisted of percentage, mean, standard deviation, One-way ANOVA, and Fisher's Least Significant Difference.

The results revealed that : 1) the overall operations of student care system were found at a high level. 2) The comparison results of operations of student care system as perceived by teachers in relevance to teachers' gender, types of teachers, work experience, and school affiliation found that teachers with different genders had no differences in their perceptions of operations of student care system. However, their perceptions of operations of student care system in terms of referrals with different types of teachers and work experiences were significantly different at the level of .05, and the overall and every aspect of teachers with different school affiliations were significantly different in their perceptions of the student care system at the .05 and .01 levels and 3) Problems indicated that school lacked systematic student data storage, non-continuous student screening and unsystematic, lack of knowledge and understanding in helping students and problems-solving in the right way as well as those involved not having clear systematic coordination with external agencies. Therefore, administrators should provide technology to make a systematic student data storage system in order to maintain the information and be able to pass the information to the class teacher. Hold training to Improve knowledge about the rules for screening students, helping students and problem-solving in the right way. There should be regular and continuous supervision and monitoring of performance. Teachers should prepare and store student data on a continuous

basis and must be confidential and should be in touch with outside referral agencies constantly so that teachers can work in the same direction.

Keywords: Student Care System; Teachers' Perceptions

บทนำ

การศึกษาเป็นเครื่องมือสำคัญในการสร้างคน สร้างสังคม และสร้างชาติ เป็นกลไกหลักในการพัฒนา กำลังคนให้มีคุณภาพ สามารถดำรงชีวิตอยู่ร่วมกับบุคคลอื่นในสังคมได้อย่างเป็นสุข ในกระแสการเปลี่ยนแปลง อย่างรวดเร็วของโลกศตวรรษที่ 21 เนื่องจากการศึกษามีบทบาทสำคัญในการสร้างความได้เปรียบของประเทศ เพื่อการแข่งขันและยืนหยัดในเวทีโลกภายใต้ระบบเศรษฐกิจและสังคมที่เป็นพลวัต ประเทศต่าง ๆ ทั่วโลกจึง ให้ความสำคัญและทุ่มเทกับการพัฒนาการศึกษาเพื่อพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของตนให้สามารถก้าวทันการ เปลี่ยนแปลงของระบบเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ ภูมิภาค และของโลก (สำนักงานเลขาธิการสภา การศึกษา, 2560 : 1)

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545 และ (ฉบับที่3) พ.ศ.2553 ซึ่งถือได้ว่าเป็นกฎหมายแม่บทของการศึกษาไทย ที่มีจุดมุ่งหมายกำหนดเป้าหมายการพัฒนา การศึกษา มาตรา 6 ว่าด้วยการพัฒนา “คน” ให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้และ คุณธรรมมีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข หรือเป็นคนดี คนเก่งและคนที่มีความสุข และมาตรา 22 กล่าวถึง การจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่า ผู้เรียนทุกคนมี ความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเอง และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาต้อง ส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ โดยให้ความสำคัญต่อการพัฒนาศักยภาพ ของคน ภายใต้อสภาพแวดล้อมที่ส่งเสริมสนับสนุนให้บุคคลมีลักษณะด้านการรู้จักคิดวิเคราะห์ สามารถ แก้ปัญหาได้ มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ สามารถเผชิญกับสถานการณ์ที่เกิดขึ้นและเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว ตลอดทั้งให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ และคุณธรรม มีจริยธรรม กระบวนการศึกษาธิการเป็นหน่วยงานที่มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการจัดการ กำกับ ดูแลและส่งเสริมการศึกษาทุก ประเภท ทุกระดับ กำหนดนโยบายแผนและมาตรฐานการศึกษา สนับสนุนทรัพยากร เพื่อการจัดการศึกษา ให้กับส่วนราชการในสังกัดซึ่งเป็นผู้รับผิดชอบการจัดการศึกษาให้สอดคล้องตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและ สังคมแห่งชาติ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2553 : 2)

เด็กและเยาวชนไทยในปัจจุบันจำนวนไม่น้อยที่ได้รับผลกระทบจากปัญหาและสภาพแวดล้อมที่ไม่ สร้างสรรค์ในสังคม ทำให้มีพฤติกรรมแตกต่างกันไปจากเด็กและเยาวชนในอดีต แม้ว่าผู้ปกครอง ครู อาจารย์ และคนทำงานด้านเด็กจะใช้ความรัก ความปรารถนาดีอย่างมากมาเพียงใดก็ตาม ก็ไม่อาจพิทักษ์ ปกป้อง และคุ้มครองเด็กและเยาวชนให้ปลอดภัย หรือมีพฤติกรรมตามที่สังคมคาดหวังได้ จากการประมวลสถิติข้อมูล

สถานการณ์เด็กและเยาวชนของหน่วยงานต่าง ๆ พบว่า เด็กและเยาวชนทั้งที่เป็นนักเรียนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานและระดับอื่น ๆ ส่วนหนึ่งมักมีพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ บทบาทหน้าที่ของครูในการพัฒนานักเรียนคือการมีความรัก เอื้ออาทร เอาใจใส่ ดูแลผู้เรียนอย่างสม่ำเสมอ การมีมนุษยสัมพันธ์และสุขภาพจิตที่ดี พร้อมที่จะแนะนำและร่วมกันแก้ปัญหาของผู้เรียน

ระบบช่วยเหลือนักเรียนเป็นระบบที่มีการดำเนินงานอย่างมีขั้นตอน มีวิธีการพร้อมทั้งมีเครื่องมือที่มาตรฐาน และมีหลักฐานในการทำงานที่สามารถตรวจสอบได้ เป็นขบวนการที่ดำเนินงานที่มีประสิทธิภาพที่กระทรวงศึกษาธิการ โดยสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน และกระทรวงสาธารณสุขโดยกรมสุขภาพจิต ได้ร่วมกันเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตของนักเรียน โดยมุ่งให้ความช่วยเหลือทางด้านการส่งเสริม การป้องกัน และช่วยเหลือ แก้ปัญหา เพื่อพัฒนานักเรียนให้เป็นคนดี คนเก่ง และสามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมอย่างมีความสุข และเจตคติที่ดีในการดูแล พัฒนานักเรียน ทั้งทางร่างกาย จิตใจ สติปัญญา อารมณ์ สังคม และเพื่อเป็นแนวทางสนับสนุนให้ผู้บริหารสถานศึกษา ครูที่ปรึกษามีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับผู้ปกครอง ทำให้โรงเรียน บ้าน และชุมชนมีการประสานร่วมมือกัน ดูแลช่วยเหลือกัน เผื่อระวังนักเรียนร่วมกัน ดังนั้นการดำเนินงานระบบช่วยเหลือนักเรียน จึงมีประโยชน์และมีความจำเป็นที่สถานศึกษาจะต้องนำไปปฏิบัติเพื่อให้เกิดผลกับนักเรียนอย่างเป็นระบบต่อเนื่องและยั่งยืน (พัฒณพงษ์ มมประโคน, 2553 : 1)

ผู้วิจัยจึงมีความสนใจในการศึกษาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามการรับรู้ของครูโรงเรียนสังกัดเทศบาล จังหวัดนครศรีธรรมราช อันจะส่งผลต่อการพัฒนาคุณภาพของผู้เรียนให้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ เพื่อใช้เป็นแนวทางในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนขององค์กรต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามการรับรู้ของครูโรงเรียนสังกัดเทศบาล จังหวัดนครศรีธรรมราช
2. เพื่อเปรียบเทียบการรับรู้ของครูต่อการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนสังกัดเทศบาล จังหวัดนครศรีธรรมราช ตามเพศ ประเภทของครู ประสบการณ์ในการทำงาน และสังกัดโรงเรียน
3. เพื่อศึกษาปัญหาและข้อเสนอแนะการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามการรับรู้ของครูโรงเรียนสังกัดเทศบาล จังหวัดนครศรีธรรมราช

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้วิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) ผู้วิจัยมุ่งศึกษาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามการรับรู้ของครูโรงเรียนสังกัดเทศบาล จังหวัดนครศรีธรรมราช ประกอบด้วย การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน 5 ด้าน ได้แก่ 1) การรู้จักนักเรียนรายบุคคล 2) การคัดกรองนักเรียน 3) การส่งเสริมและพัฒนา 4) การป้องกันและแก้ไขปัญหา 5) การส่งต่อ โดยมีขั้นตอนดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร ได้แก่ ข้าราชการครู ผู้ช่วยครู และครูลูกจ้างโครงการสังกัดเทศบาล จังหวัดนครศรีธรรมราช ปีการศึกษา 2564 จำนวน 1,222 คน จากจำนวน 33 โรงเรียน (สำนักงานการศึกษา เทศบาลนครนครศรีธรรมราช, 2564)

1.3 กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถาม ครูโรงเรียนสังกัดเทศบาล จังหวัดนครศรีธรรมราช ปีการศึกษา 2564 จำนวน 1,222 คน โดยผู้วิจัยได้กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางของเครจซี และมอร์แกน (Krejcie & Morgan, 1970 : 607-610 อ้างถึงใน บุญชม ศรีสะอาด, 2554 : 43) ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 293 คนโดยสุ่มแบบแบ่งชั้นภูมิ ตามสัดส่วนของประชากรแต่ละสังกัด

2. เครื่องมือการวิจัย

ผู้วิจัยได้ใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) เป็นเครื่องมือในการวิจัยโดยดำเนินการ โดยแบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้ **ตอนที่ 1** เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 4 ข้อ **ตอนที่ 2** แบบสอบถามเกี่ยวกับการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) คือ มากอย่างยิ่ง มาก ปานกลาง น้อย และน้อยอย่างยิ่ง **ตอนที่ 3** แบบสอบถามแบบปลายเปิดเกี่ยวกับปัญหาและข้อเสนอแนะ

ตารางที่ 1 แบบสรุปผลความสอดคล้องและความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของรายการข้อคำถามเพื่อการวิจัยเรื่อง การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามการรับรู้ของครูโรงเรียนสังกัดเทศบาลจังหวัดนครศรีธรรมราช

ข้อที่	การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน	ค่า IOC	แปลผล
ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล			
1	ผู้บริหารส่งเสริมสนับสนุนและให้ความสำคัญในการจัดระบบจัดเก็บข้อมูลนักเรียน	1	ใช้ได้
2	ครูประจำชั้นเห็นถึงความสำคัญของการจัดเก็บข้อมูลนักเรียน	1	ใช้ได้
3	ครูประจำชั้นใช้ระเบียบวิธีที่เหมาะสมในการจัดเก็บข้อมูลด้านสุขภาพของนักเรียน	1	ใช้ได้

4	ครูประจำชั้นใช้ระเบียบสะสมในการจัดเก็บข้อมูลด้านพฤติกรรมของนักเรียน	1	ใช้ได้
5	ครูประจำชั้นใช้แบบสัมภาษณ์ในการจัดเก็บข้อมูลด้านครอบครัวของนักเรียน	1	ใช้ได้
6	ครูประจำชั้นมีการบันทึกข้อมูลของนักเรียนทุกคนที่ตนเองรับผิดชอบในระเบียบสะสม	1	ใช้ได้
7	ครูประจำชั้นมีการใช้แบบประเมินพฤติกรรมเด็กและแบบประเมินความฉลาดทางอารมณ์เป็นรายบุคคล	1	ใช้ได้
8	ครูประจำชั้นขอความร่วมมือจากผู้ปกครองในการกรอกข้อมูลนักเรียนตามความเป็นจริง	1	ใช้ได้
9	ครูประจำชั้นมีการวางแผนในการออกเยี่ยมบ้านนักเรียนตามกำหนดเวลาที่เหมาะสม	1	ใช้ได้
10	ครูประจำชั้นมีข้อมูลนักเรียนเป็นปัจจุบันสามารถอ้างอิงได้	1	ใช้ได้
11	ครูประจำชั้นมีแผนปฏิบัติงานตามระบบและปฏิบัติได้ตามแผน	1	ใช้ได้
12.	ครูประจำชั้นเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลมีความสมบูรณ์	1	ใช้ได้
13.	ครูประจำชั้นสามารถให้ข้อมูลของนักเรียนรายบุคคลที่ตนเองรับผิดชอบได้	1	ใช้ได้
14.	ครูประจำชั้นมีการแต่งตั้งเจ้าหน้าที่รับผิดชอบเกี่ยวกับข้อมูลนักเรียนที่ชัดเจน	1	ใช้ได้
ด้านการคัดกรองนักเรียน			
15.	ครูประจำชั้นพิจารณาข้อมูลด้านความสามารถในการเรียนของนักเรียน เพื่อจัดนักเรียนออกเป็น 3 กลุ่ม คือ กลุ่มปกติ กลุ่มเสี่ยง และกลุ่มมีปัญหา	1	ใช้ได้
16.	ครูประจำชั้นพิจารณาข้อมูลด้านสุขภาพของนักเรียน เพื่อจัดนักเรียนออกเป็น 3 กลุ่ม คือ กลุ่มปกติ กลุ่มเสี่ยง และกลุ่มมีปัญหา	1	ใช้ได้
17.	ครูประจำชั้นพิจารณาข้อมูลด้านพฤติกรรมของนักเรียน เพื่อจัดนักเรียนออกเป็น 3 กลุ่ม คือ กลุ่มปกติ กลุ่มเสี่ยง และกลุ่มมีปัญหา	1	ใช้ได้

18.	ครูประจำชั้นพิจารณาข้อมูลด้านครอบครัวของนักเรียน เพื่อจัดนักเรียนออกเป็น 3 กลุ่ม คือ กลุ่มปกติ กลุ่มเสี่ยง และกลุ่มมีปัญหา	1	ใช้ได้
19.	ครูประจำชั้นมีเกณฑ์การคัดกรองและช่วยเหลือนักเรียนที่ชัดเจน	1	ใช้ได้
20.	ครูประจำชั้นสามารถแยกกลุ่มปกติ/และกลุ่มเสี่ยง/มีปัญหาได้อย่างชัดเจน	1	ใช้ได้
ข้อที่	การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน	ค่า IOC	แปลผล
21.	ครูประจำชั้นปกปิดข้อมูลนักเรียน โดยรักษาความลับของนักเรียน	1	ใช้ได้
22.	โรงเรียนมีการดำเนินงานและเก็บรวบรวมข้อมูลนักเรียนแต่ละกลุ่มอย่างชัดเจน	1	ใช้ได้
ด้านการส่งเสริมและพัฒนานักเรียน			
23.	โรงเรียนมีการจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมและพัฒนานักเรียนอย่างต่อเนื่อง	1	ใช้ได้
24.	ผู้บริหารให้การสนับสนุนกิจกรรมพัฒนานักเรียน	1	ใช้ได้
25.	ครูประจำชั้นมีการจัดทำแบบบันทึกโฮมรูม	1	ใช้ได้
26.	ครูประจำชั้นมีการพูดคุยกับนักเรียนอย่างสม่ำเสมอ	1	ใช้ได้
27.	ครูประจำชั้นมีการบันทึกพฤติกรรมนักเรียนทั้งก่อนและหลัง	1	ใช้ได้
28.	ครูประจำชั้นให้ความสำคัญในการจัดกิจกรรมส่งเสริมพัฒนานักเรียน	1	ใช้ได้
29.	ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการจัดประชุมของโรงเรียน เพื่อหาแนวทางในการส่งเสริมและพัฒนานักเรียน	1	ใช้ได้
30.	โรงเรียนจัดอบรมครูเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมส่งเสริมและพัฒนานักเรียน	1	ใช้ได้
31.	โรงเรียนมีการสรุปผลการจัดกิจกรรมส่งเสริมและพัฒนานักเรียน	1	ใช้ได้
32.	ครูประจำชั้นมีการพูดคุยกับผู้ปกครองของนักเรียนโดยแบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม คือ กลุ่มปกติ กลุ่มเสี่ยง และกลุ่มมีปัญหา	1	ใช้ได้

ด้านการป้องกันและการแก้ไขปัญหา			
33.	ครูประจำชั้นลงมือปฏิบัติจริงในการแก้ไขปัญหานักเรียน	1	ใช้ได้
34.	ครูประจำชั้นมีจิตวิทยาในการให้คำปรึกษา	1	ใช้ได้
35.	โรงเรียนมีการจัดกิจกรรมที่หลากหลายเพื่อแก้ไขปัญหานักเรียน	1	ใช้ได้
36.	ครูประจำชั้นมีสัมพันธภาพที่ดีกับนักเรียน	1	ใช้ได้
37.	ครูประจำชั้นมีการให้คำแนะนำ อย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ	0.8	ใช้ได้
38.	โรงเรียนส่งเสริมและพัฒนาครูให้มีความรู้ และเทคนิคในการให้คำปรึกษา	0.8	ใช้ได้
39.	ครูประจำชั้นเสียสละเวลาในการให้คำปรึกษา พูดคุยและทำความเข้าใจกับนักเรียนกลุ่มเสี่ยง	1	ใช้ได้
ข้อที่	การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน	ค่า IOC	แปลผล
ด้านการป้องกันและการแก้ไขปัญหา (ต่อ)			
40.	โรงเรียนมีการจัดกิจกรรมที่มีความสอดคล้องและเหมาะสมกับปัญหาของนักเรียน	1	ใช้ได้
41.	ครูประจำชั้นมีการวิเคราะห์สาเหตุของปัญหานักเรียน	1	ใช้ได้
42.	ครูประจำชั้นกำหนดวิธีการในการช่วยเหลือนักเรียน	0.8	ใช้ได้
43.	ครูประจำชั้นมีการประเมินผลการแก้ไขปัญหานักเรียน	1	ใช้ได้
44.	ครูประจำชั้นมีการติดตามผลการแก้ไขปัญหานักเรียน	1	ใช้ได้
45.	ครูประจำชั้นมีการประสานงานกับครูแนะแนว และผู้ที่เกี่ยวข้องในการแก้ไขปัญหานักเรียน	1	ใช้ได้
46.	ครูประจำชั้นมีการรายงานผลการดำเนินงานด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน	1	ใช้ได้
ด้านการส่งต่อ			
47.	ครูประจำชั้นพยายามช่วยเหลือและแก้ไขปัญหา	1	ใช้ได้
48.	ครูประจำชั้นมีการแยกกลุ่มนักเรียนที่จะส่งต่ออย่างชัดเจน	0.8	ใช้ได้
49.	ครูประจำชั้นมีการประสานงานกับครูที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการส่งต่อ	1	ใช้ได้
50.	ครูประจำชั้นคอยติดตามผลการส่งต่อนักเรียนอย่างสม่ำเสมอ	1	ใช้ได้

51.	ครูประจำชั้นมีการชี้แจงให้นักเรียนเข้าใจถึงการส่งต่อให้ผู้เชี่ยวชาญ	1	ใช้ได้
52.	โรงเรียนมีการวางแผนในการส่งต่อ	1	ใช้ได้
53.	ครูแนะแนวให้ความสำคัญในการแก้ไขปัญหาให้นักเรียน	1	ใช้ได้
54.	นักเรียนกลุ่มเสี่ยง และกลุ่มมีปัญหาความพร้อมในการส่งต่อ	1	ใช้ได้
55.	ครูประจำชั้นมีการจัดเก็บข้อมูลนักเรียนที่ถูกส่งต่อ	1	ใช้ได้

ตารางที่ 2 ค่าความเชื่อมั่นแบบสอบถามภาพรวมและรายด้านของการรับรู้ต่อการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

การรับรู้ของครูต่อการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน	ค่าความเชื่อมั่นจากการทดลองใช้เครื่องมือ (N=30)	ค่าความเชื่อมั่นจากกลุ่มตัวอย่าง (N=233)
ด้านการรู้จักนักเรียนรายบุคคล	.953	.932
ด้านการคัดกรองนักเรียน	.925	.916
ด้านการส่งเสริมและพัฒนา	.910	.932
ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา	.957	.955
ด้านการส่งต่อ	.948	.944
การรับรู้ของครูต่อการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยรวม	.978	.982

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

3.1 ผู้วิจัยนำหนังสือขอความอนุเคราะห์จากวิทยาลัยเทคโนโลยีภาคใต้ในการตอบแบบสอบถาม เพื่อประกอบการทำวิทยานิพนธ์ไปยังผู้อำนวยการโรงเรียนสังกัดเทศบาล จังหวัดนครศรีธรรมราช เพื่อขอเก็บข้อมูลจากครูในสังกัด ผ่านระบบ My - Office ของแต่ละโรงเรียน

3.2 จัดส่งแบบสอบถามให้ครู โดยส่งลิงก์ Google form ผ่านทางระบบ My - Office ของแต่ละโรงเรียน ให้ครูตอบกลับถึงผู้วิจัย ภายใน 15 วัน

3.3 ติดตามแบบสอบถามที่ยังไม่ได้ส่งคืนบางโรงเรียน เพื่อให้ได้ข้อมูลจากโรงเรียนกลุ่มตัวอย่างผ่าน ระบบ My - Office ของแต่ละโรงเรียน ซึ่งได้ข้อมูลกลับมา จำนวน 233 ชุด คิดเป็นร้อยละ 80

3.4 ผู้วิจัยนำแบบสอบถามมาตรวจสอบความสมบูรณ์ เพื่อนำไปดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามต่อไป

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามโดยการหาค่าร้อยละ (Percentage)

4.2 คำนวณหาค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation) ของการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามการรับรู้ของครู เป็นรายด้านและรายข้อ และแปลผลของคะแนนตามเกณฑ์เกณฑ์การตัดสินผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

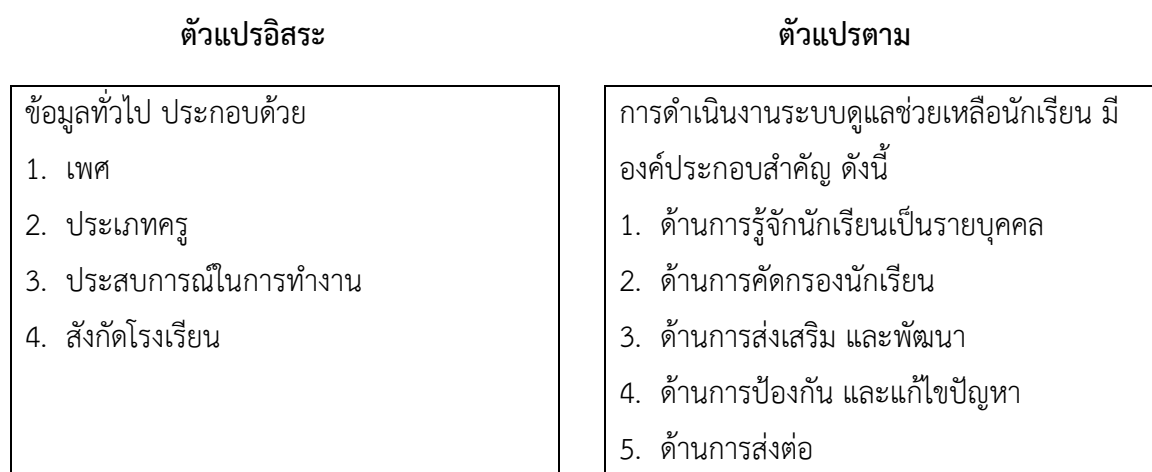
4.50-5.00	หมายถึง	การดำเนินงาน อยู่ในระดับมากอย่างยิ่ง
3.50-4.49	หมายถึง	การดำเนินงาน อยู่ในระดับมาก
2.50-3.49	หมายถึง	การดำเนินงาน อยู่ในระดับปานกลาง
1.50-2.49	หมายถึง	การดำเนินงาน อยู่ในระดับน้อย
1.00-1.49	หมายถึง	การดำเนินงาน อยู่ในระดับน้อยอย่างยิ่ง

4.3 วิเคราะห์เปรียบเทียบการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามการรับรู้ของครูในโรงเรียนสังกัดเทศบาลเมืองทุ่งสง ตามตัวแปรเพศ ประเภทของครู ประสบการณ์ทำงาน และสังกัดโรงเรียนในภาพรวม รายด้าน และรายข้อ วิเคราะห์โดยใช้ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ทดสอบสมมติฐานเพื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม โดยใช้การวิเคราะห์การแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) และทดสอบรายคู่โดยการเปรียบเทียบความแตกต่าง LSD

4.4 วิเคราะห์ปัญหาและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามการรับรู้ของครู ใช้การวิเคราะห์เนื้อหา (Content analysis) แล้วนำเสนอเป็นความเรียง

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามการรับรู้ของครู โรงเรียนสังกัดเทศบาล จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยเลือกศึกษาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ตามเกณฑ์ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน 5 ด้าน คือ ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ด้านการคัดกรองนักเรียน ด้านการส่งเสริม และพัฒนา ด้านการป้องกัน และแก้ไข้ปัญหา และด้านการส่งต่อ และผู้วิจัยได้ศึกษาการรับรู้ของครูจากข้อมูลทั่วไป คือ เพศ ประเภทครู ประสบการณ์ในการทำงาน และสังกัด โรงเรียนสามารถสรุปเป็นกรอบแนวคิดการวิจัยได้ดังแผนภาพที่ 1

แผนภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ผลการวิจัย

1. ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผลการวิเคราะห์ลักษณะทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด 233 คน พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงจำนวน 178 คน คิดเป็นร้อยละ 76.39 ข้าราชการ จำนวน 179 คน คิดเป็นร้อยละ 76.82 มีประสบการณ์ในการทำงาน 11 ปีขึ้นไป จำนวน 138 คน คิดเป็นร้อยละ 59.23 และสังกัดเทศบาล เมือง จำนวน 180 คน คิดเป็นร้อยละ 77.25

2. การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามการรับรู้ของครู

ผลการวิเคราะห์พบว่า การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามการรับรู้ของครู ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้านทุกด้านอยู่ในระดับมากเช่นเดียวกัน โดยด้านที่มีระดับสูงสุด 3 อันดับ คือ การรู้จักนักเรียนรายบุคคล การส่งเสริมและพัฒนา และการป้องกันและแก้ไข้ปัญหา รองลงมาคือ ด้านการคัดกรองนักเรียน และด้านการส่งต่อ ตามลำดับ ดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับและอันดับการรับรู้ของครูต่อการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยรวมและรายด้าน

n=233

ลำดับ	ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน	การรับรู้ของครู			
		$\bar{x}$	S.D.	ระดับ	อันดับ
1	ด้านความรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล	4.42	.47	มาก	1
2	ด้านการคัดกรองนักเรียน	4.29	.56	มาก	4
3	ด้านการส่งเสริมและพัฒนา	4.42	.51	มาก	1
4	ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา	4.42	.50	มาก	1
5	ด้านการส่งต่อ	4.27	.54	มาก	5
รวม		4.37	.47	มาก	

3. เปรียบเทียบการรับรู้ของครูต่อการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

3.1 ครูเพศต่างกันมีการรับรู้การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ไม่แตกต่างกัน ดังตารางที่ 4

ตารางที่ 4 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของการรับรู้ของครูต่อการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามตัวแปรเพศ

การรับรู้ของครูต่อการดำเนินงาน	เพศ	($\bar{x}$)	S. D.	แหล่งความแปรปรวน	SS	Df	MS	F	Sig
ด้านรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล	ชาย	4.36	.49	ระหว่างกลุ่ม	.21	1.00	.21	.965	.327
	หญิง	4.43	.45	ภายในกลุ่ม	50.51	231.00	.22		
	รวม				50.72	232.00			
ด้านการคัดกรองนักเรียน	ชาย	4.30	.54	ระหว่างกลุ่ม	.01	1.00	.01	.024	.876
	หญิง	4.28	.56	ภายในกลุ่ม	72.19	231.00	.31		
	รวม				72.20	232.00			
ด้านการส่งเสริมและพัฒนา	ชาย	4.35	.53	ระหว่างกลุ่ม	.31	1.00	.31	1.179	.279
	หญิง	4.44	.50	ภายในกลุ่ม	60.77	231.00	.26		
	รวม				61.08	232.00			
ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา	ชาย	4.38	.46	ระหว่างกลุ่ม	.13	1.00	.13	.514	.474
	หญิง	4.43	.50	ภายในกลุ่ม	57.69	231.00	.25		
	รวม				57.81	232.00			

ด้านการส่งต่อ	ชาย	4.31	.54	ระหว่างกลุ่ม	.146	1.00	.15	.503	.479
	หญิง	4.26	.54	ภายในกลุ่ม	66.87	231.00	.29		
				รวม	67.01	232.00			
รวม	ชาย	4.34	.48	ระหว่างกลุ่ม	.03	1.00	.03	.150	.699
	หญิง	4.37	.46	ภายในกลุ่ม	50.60	231.00	.22		
				รวม	50.63	232.00			

3.2 ครูที่ประเภทต่างกัน มีการรับรู้ต่อการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในภาพรวม และรายด้าน 4 ด้าน ไม่แตกต่างกัน แต่ด้านการส่งต่อ พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังตารางที่ 5

ตารางที่ 5 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของการรับรู้ของครูต่อการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ตามตัวแปรประเภทของครู

การรับรู้ ของครูต่อ การ ดำเนินงาน	ประเภทของครู	$(\bar{x})$	$S.D.$	แหล่ง	SS	Df	MS	F	Sig
				ความ แปรปรวน					
ด้านรู้จัก นักเรียน เป็น รายบุคคล	ข้าราชการ	4.38	.46	ระหว่าง กลุ่ม	1.12	2.00	.56	2.598	.077
	ครูลูกจ้าง	4.61	.51	ภายใน กลุ่ม	49.60	230.00	.22		
	โครงการ			รวม	50.72	232.00			
	ครูจ้างตาม ภารกิจ	4.52	.49						
	รวม	4.42	.47						
ด้านการคัด กรอง นักเรียน	ข้าราชการ	4.26	.51	ระหว่าง กลุ่ม	.86	2.00	.43	1.384	.253
	ครูลูกจ้าง	4.28	.64	ภายใน กลุ่ม	71.34	230.00	.31		
	โครงการ			รวม	72.20	232.00			
	ครูจ้างตาม ภารกิจ	4.42	.72						
	รวม	4.29	.56						
	ข้าราชการ	4.38	.47	ระหว่าง กลุ่ม	1.15	2.00	.58	2.209	.112

ด้านการส่งเสริมและพัฒนา	ครูลูกจ้าง	4.55	.55	ภายใน	59.92	230.00	.26		
	โครงการ			กลุ่ม					
	ครูจ้างตามภารกิจ	4.55	.65	รวม	61.08	232.00			
	รวม	4.42	.51						
ด้านการป้องกันและแก้ไข	ข้าราชการ	4.40	.46	ระหว่าง	.60	2.00	.30	1.195	.304
				กลุ่ม					
	ครูลูกจ้าง	4.57	.59	ภายใน	57.22	230.00	.25		
	โครงการ			กลุ่ม					
ปัญหา	ครูจ้างตามภารกิจ	4.49	.63	รวม	57.81	232.00			
	รวม	4.42	.50						
ด้านการส่งต่อ	ข้าราชการ	4.21	.49	ระหว่าง	2.60	2.00	1.30	4.641*	.011
				กลุ่ม					
	ครูลูกจ้าง	4.37	.71	ภายใน	64.41	230.00	.28		
	โครงการ			กลุ่ม					
	ครูจ้างตามภารกิจ	4.49	.62	รวม	67.01	232.00			
	รวม	4.27	.54						
รวม	ข้าราชการ	4.33	.43	ระหว่าง	1.08	2.00	.54	2.517	.083
				กลุ่ม					
	ครูลูกจ้าง	4.47	.54	ภายใน	49.54	230.00	.22		
	โครงการ			กลุ่ม					
	ครูจ้างตามภารกิจ	4.49	.59	รวม	50.63	232.00			
	รวม	4.37	.47						

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3.3 ครูที่ประสบการณ์ในการทำงานต่างกัน มีการรับรู้ต่อการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในภาพรวมและรายด้าน 4 ด้าน ไม่แตกต่างกัน แต่ด้านการส่งต่อแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังตารางที่ 6

ตารางที่ 6 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของการรับรู้ของครูต่อการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามตัวแปรประสบการณ์ในการทำงาน

การรับรู้ของ ครูต่อการ ดำเนินงาน	ประสบการณ์ ในการทำงาน	($\bar{x}$)	S.D.	แหล่ง ความ แปรปรวน	SS	Df	MS	F	Sig
ด้านรู้จัก นักเรียนเป็น รายบุคคล	ต่ำกว่า 5 ปี	4.43	.50	ระหว่างกลุ่ม	.104	2.00	.05	.236	.790
	5-10 ปี	4.45	.50	ภายในกลุ่ม	50.615	230.00	.22		
	11 ปีขึ้นไป	4.40	.45	รวม	50.719	232.00			
	รวม	4.42	.47						
ด้านการคัด กรองนักเรียน	ต่ำกว่า 5 ปี	4.41	.70	ระหว่างกลุ่ม	1.03	2.00	.51	1.662	.192
	5-10 ปี	4.31	.53	ภายในกลุ่ม	71.17	230.00	.31		
	11 ปีขึ้นไป	4.24	.51	รวม	72.195	232.00			
	รวม	4.29	.56						
ด้านการ ส่งเสริมและ พัฒนา	ต่ำกว่า 5 ปี	4.49	.62	ระหว่างกลุ่ม	.41	2.00	.21	.758	.457
	5-10 ปี	4.45	.56	ภายในกลุ่ม	60.66	230.00	.26		
	11 ปีขึ้นไป	4.39	.45	รวม	61.08	232.00			
	รวม	4.42	.51						
ด้านการ ป้องกันและ แก้ไขปัญหา	ต่ำกว่า 5 ปี	4.42	.58	ระหว่างกลุ่ม	.263	2.00	.13	.526	.592
	5-10 ปี	4.49	.51	ภายในกลุ่ม	57.55	230.00	.25		
	11 ปีขึ้นไป	4.40	.47	รวม	57.81	232.00			
	รวม	4.42	.50						
ด้านการส่งต่อ	ต่ำกว่า 5 ปี	4.42	.58	ระหว่างกลุ่ม	2.04	2.00	1.02	3.610*	.029
	5-10 ปี	4.49	.51	ภายในกลุ่ม	64.93	230.00	.28		
	11 ปีขึ้นไป	4.40	.47	รวม	67.01	232.00			
	รวม	4.37	.47						
รวม	ต่ำกว่า 5 ปี	4.43	.56	ระหว่าง กลุ่ม	.54	2.00	.27	1.236	.292
	5-10 ปี	4.41	.49	ภายในกลุ่ม	50.09	230.00	.22		
	11 ปีขึ้นไป	4.33	.42	รวม	50.63	232.00			
	รวม	4.37	.47						

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3.4 ครูที่สังกัดโรงเรียนต่างกัน มีการรับรู้ต่อการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนทั้งภาพรวมและรายด้านแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ .01 ดังตารางที่ 7

ตารางที่ 7 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของการรับรู้ของครูต่อการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามตัวแปรสังกัดโรงเรียน

การรับรู้ของครูต่อการดำเนินงาน	ประสบการณ์ในการทำงาน	($\bar{x}$)	S. D.	แหล่งความแปรปรวน	SS	Df	MS	F	Sig
ด้านรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล	เทศบาลนคร	4.29	.45	ระหว่างกลุ่ม	1.61	2.00	.81	3.777*	.024
	เทศบาลเมือง	4.46	.46	ภายในกลุ่ม	49.11	230.00	.21		
	เทศบาลตำบล	4.25	.48	รวม	50.72	232.00			
	รวม	4.42	.47						
ด้านการคัดกรองนักเรียน	เทศบาลนคร	4.18	.60	ระหว่างกลุ่ม	2.09	2.00	1.04	3.424*	.034
	เทศบาลเมือง	4.34	.55	ภายในกลุ่ม	70.11	230.00	.31		
	เทศบาลตำบล	4.08	.55	รวม	72.20	232.00			
	รวม	4.29	.55						
ด้านการส่งเสริมและพัฒนา	เทศบาลนคร	4.17	.55	ระหว่างกลุ่ม	3.52	2.00	1.76	7.027**	.001
	เทศบาลเมือง	4.48	.50	ภายในกลุ่ม	57.56	230.00	.25		
	เทศบาลตำบล	4.21	.44	รวม	61.08	232.00			
	รวม	4.42	.51						
ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา	เทศบาลนคร	4.26	.46	ระหว่างกลุ่ม	2.81	2.00	1.40	5.873**	.003
	เทศบาลเมือง	4.48	.50	ภายในกลุ่ม	55.01	230.00	.24		
	เทศบาลตำบล	4.20	.46	รวม	57.81	232.00			
	รวม	4.42	.50						
ด้านการส่งต่อ	เทศบาลนคร	4.16	.48	ระหว่างกลุ่ม	2.39	2.00	1.19	4.250*	.015
	เทศบาลเมือง	4.33	.54	ภายในกลุ่ม	64.62	230.00	.28		
	เทศบาลตำบล	4.05	.48	รวม	67.01	232.00			
	รวม	4.27	.54						
รวม	เทศบาลนคร	4.21	.45	ระหว่างกลุ่ม	2.40	2.00	1.20	5.728**	.004

เทศบาลเมือง	4.42	.46	ภายในกลุ่ม	48.23	230.00	.21
เทศบาลตำบล	4.16	.42	รวม	50.63	232.00	
รวม	4.37	.47				

* มินัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

** มินัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

4. ปัญหาและข้อเสนอแนะการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามการรับรู้ของครูโรงเรียนสังกัดเทศบาล จังหวัดนครศรีธรรมราช

ปัญหาและข้อเสนอแนะ พบว่าปัญหา คือ โรงเรียนขาดการเก็บข้อมูลนักเรียนและการคัดกรองนักเรียนอย่างเป็นระบบ และไม่ต่อเนื่อง ขาดความรู้ ความเข้าใจในการช่วยเหลือนักเรียนและแก้ไขปัญหาอย่างถูกวิธี ผู้ที่เกี่ยวข้องไม่มีการติดต่อประสานงานกับหน่วยงานภายนอกไม่เป็นระบบที่ชัดเจน ข้อเสนอแนะ คือ ผู้บริหารควรจัดให้มีเทคโนโลยีในการทำระบบเก็บข้อมูลนักเรียนอย่างเป็นระบบ เพื่อให้คงอยู่ และสามารถส่งต่อข้อมูลให้กับครูประจำชั้นในชั้นเรียนต่อไปได้ มีการอบรมพัฒนาความรู้เกี่ยวกับหลักเกณฑ์วิธีการในการคัดกรองนักเรียนและการช่วยเหลือนักเรียนและแก้ไขปัญหาอย่างถูกวิธี มีการนิเทศติดตามผลการดำเนินงานเป็นประจำและอย่างต่อเนื่อง โดยครูควรมีการจัดทำและจัดเก็บข้อมูลนักเรียนอย่างต่อเนื่อง และต้องเป็นความลับ มีการติดต่อกับหน่วยงานรับส่งต่อภายนอกอย่างสม่ำเสมอ เพื่อให้ครูในโรงเรียนสามารถปฏิบัติงานให้เป็นไปในทิศทางเดียวกันต่อไป

อภิปรายผลการวิจัย

จากการวิจัยเรื่อง การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามการรับรู้ของครูโรงเรียนสังกัดเทศบาล จังหวัดนครศรีธรรมราช ผู้วิจัยได้อภิปรายผล ดังนี้

1. การรับรู้ต่อการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

จากผลการวิจัยพบว่า การรับรู้ของครูต่อการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ ครูมีการวางแผนการปฏิบัติงาน มีการใช้แบบประเมินพฤติกรรมนักเรียน ตลอดจนการส่งเสริมการจัดสภาพแวดล้อมในโรงเรียนให้เหมาะสมกับการจัดกิจกรรม มีการจัดกิจกรรมอบรมคุณธรรม จริยธรรม และสร้างความรู้ความเข้าใจแก่นักเรียนอย่างต่อเนื่อง ส่งผลให้การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนมีความถูกต้อง การดำเนินงานเป็นระบบต่อเนื่อง นักเรียนมีคุณธรรม จริยธรรม และผู้ปกครองมีความรู้ความเข้าใจการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนดีขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของศิริโชคสกุล (2559 : 95) ได้ศึกษาเรื่อง การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนรัตนโกสินทร์ 9 จังหวัดสมุทรปราการ พบว่า สภาพปัจจุบันของการดำเนินการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของยุวดี โกสุมาลย์ (2560 : 91) ได้ศึกษาเรื่อง สภาพการดำเนินงาน

ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนสุวรรณภูมิพิทยไพศาล ผลการวิจัยพบว่า ความคิดเห็นต่อสภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนสุวรรณภูมิพิทยไพศาล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 27 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ส่วนรายด้านผู้วิจัยขออภิปรายผลดังนี้

1.1 ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ ครูมีทักษะต่อการใช้แบบประเมินพฤติกรรมเด็กเป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูลนักเรียนด้านความสามารถพิเศษ ครูใช้ระเบียบสะสมในการเก็บข้อมูลนักเรียนด้านสุขภาพร่างกาย และประเมินพฤติกรรมของนักเรียนเป็นไปตามแบบประเมินพฤติกรรมนักเรียน (SDQ) ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของศิริ โขศสกุล (2559 : 95) ได้ศึกษาเรื่อง การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนรัตนโกสินทร์ 9 จังหวัดสมุทรปราการ ผลการวิจัย พบว่า สภาพปัจจุบันของการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน พบว่า ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลอยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับงานวิจัยของเอกชัย ภูผา (2559 : 77) ได้ศึกษาเรื่อง การบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนสตรีระนอง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 14 พบว่า อยู่ในระดับมากเช่นกัน

1.2 ด้านการคัดกรองนักเรียน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ โรงเรียนมีการวางแผนในการปฏิบัติงานด้านการคัดกรองนักเรียน โรงเรียนมีการนำผลการคัดกรองไปใช้ในการดำเนินการดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างต่อเนื่อง และบุคลากรที่เกี่ยวข้องมีการเผยแพร่วิธีการคัดกรองนักเรียน สอดคล้องกับงานวิจัยของยุวดี โกสุมาลย์ (2560 : 91) ศึกษาเรื่อง สภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนสุวรรณภูมิพิทยไพศาล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 27 พบว่า ด้านการคัดกรองนักเรียน อยู่ในระดับมาก เช่นเดียวกับงานวิจัยของบุญศรีศรี พันธ์วัฒน์ (2560 : 84) ศึกษาเรื่อง การพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนด้านการคัดกรองนักเรียนของโรงเรียนพร้าววิทยาคม จังหวัดเชียงใหม่ พบว่า อยู่ในระดับมากเช่นกัน

1.3 ด้านการส่งเสริมและพัฒนา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะโรงเรียนจัดสภาพแวดล้อมที่มีความปลอดภัยต่อการจัดกิจกรรม โรงเรียนจัดอบรมครู และบุคลากรเกี่ยวกับเทคนิควิธีการในการดำเนินการส่งเสริมทักษะชีวิต, สัมพันธภาพที่ดีของนักเรียน และผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมเพื่อการส่งเสริมและพัฒนา และจัดกิจกรรมโฮมรูมเป็นประจำทุกวัน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของกระทรวงศึกษาธิการ (2552 : 4) ได้กล่าวถึง วัตถุประสงค์ของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนไว้ว่า เพื่อให้โรงเรียนมีระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยมีกระบวนการ วิธีการ และเครื่องมือที่มีคุณภาพ มีมาตรฐานสามารถตรวจสอบได้ และเพื่อให้นักเรียนได้รับการดูแลช่วยเหลือ ส่งเสริม และพัฒนาเต็มตามศักยภาพ เป็นคนที่สมบูรณ์ทั้งด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา และสอดคล้องกับการศึกษาของจำเริญ นาควไธ และคณะ (2559 : 97) รายงานผลการวิจัยเรื่อง การบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนเบญจมราชูทิศในพระบรมราชูปถัมภ์ พบว่า ด้านการส่งเสริมและพัฒนา อยู่ในระดับมาก เช่นเดียวกับการศึกษาของเอกชัย

ภูผา (2559 : 77) รายงานผลการวิจัยเรื่อง การบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน พบว่า การส่งเสริม นักเรียน อยู่ในระดับมากเช่นกัน

1.4 ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะโรงเรียนจัด กิจกรรมอบรมคุณธรรม จริยธรรม/โรงเรียนจัดกิจกรรมเพื่อสื่อสาร/สร้างความเข้าใจกับผู้ปกครอง และมีการ จัดกิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อนอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของกรมสุขภาพจิต (2546 : 4) ได้ กล่าวถึงวัตถุประสงค์ของระบบ การดูแลช่วยเหลือนักเรียนไว้ว่า เพื่อให้การดำเนินงานดูแลช่วยเหลือนักเรียน ของโรงเรียนเป็นไปอย่างมีระบบ และมีประสิทธิภาพ และเพื่อให้โรงเรียน ผู้ปกครอง หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง หรือชุมชนมีการทำงานร่วมกัน โดยผ่านกระบวนการทำงานที่มีระบบ พร้อมด้วยเอกสารหลักฐานการ ปฏิบัติงาน สามารถตรวจสอบหรือรับการประเมินได้เช่นเดียวกัน สอดคล้องกับการวิจัยของศิริ โชคสกุล (2559 : 95) รายงานผลการวิจัยเรื่อง การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนรัตนโกสินทร์ 9 จังหวัดสมุทรปราการ พบว่า ด้านการป้องกันปัญหานักเรียน อยู่ในระดับมาก เช่นเดียวกับการศึกษาของเอกชัย ภูผา (2559 : 77) รายงานผลการวิจัยเรื่อง การบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน พบว่า ด้านการ ป้องกันปัญหานักเรียน อยู่ในระดับมากเช่นกัน

1.5 ด้านการส่งต่อ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะโรงเรียนจัดกิจกรรมสร้าง ความรู้ความเข้าใจในการส่งต่อนักเรียนภายในต่อเนื่อง ผู้ปกครองให้ความร่วมมือในการส่งต่อนักเรียนภายนอก และโรงเรียนมีการจัดการส่งต่อภายในสำหรับนักเรียนที่มีปัญหายากต่อการช่วยเหลือต่อครูฝ่ายปกครอง ซึ่ง สอดคล้องกับการวิจัยของเอกชัย ภูผา (2559 : 77) รายงานผลการวิจัยเรื่อง การบริหารงานระบบดูแล ช่วยเหลือนักเรียน พบว่า ด้านการส่งต่อ อยู่ในระดับมาก เช่นเดียวกับงานวิจัยของศิริ โชคสกุล (2559 : 95) รายงานผลการวิจัยเรื่อง การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนรัตนโกสินทร์ 9 จังหวัด สมุทรปราการ พบว่า ด้านการส่งต่อนักเรียน อยู่ในระดับมากเช่นกัน

2. การเปรียบเทียบการรับรู้ต่อการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

2.1 การรับรู้ต่อการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ตามตัวแปรเพศ พบว่า ครูที่มีเพศ ต่างกัน มีการรับรู้ต่อการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะครูมีการ รับรู้ต่อการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน มีความตั้งใจหรือเต็มใจที่จะปฏิบัติงาน ให้บรรลุเป้าหมาย ขององค์กร จึงส่งผลให้ครูที่มีเพศต่างกันมีทัศนคติต่อการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของเอกชัย ภูผา (2559 : 77) ได้ศึกษาการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนสตรีระนอง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 14 เมื่อจำแนกตัวแปรตามเพศ พบว่า โดย ภาพรวมไม่แตกต่างกัน และสอดคล้องกับงานวิจัยของยุวดี โกสุมาลย์ (2560 : 91) ได้ศึกษาสภาพการ ดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนสุวรรณภูมิพิทยไพศาล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 27 พบว่า ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีเพศต่างกัน โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน

ผลการวิจัยเป็นเช่นนี้ เนื่องจากครูที่มีเพศชายและเพศหญิงได้ให้ความสำคัญต่อการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนเหมือนกัน

2.2 การรับรู้ต่อการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ตามตัวแปรประเภทของครู พบว่า ครูที่มีตำแหน่งต่างกัน มีการรับรู้ต่อการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในภาพรวมไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะปัจจัยสภาพแวดล้อมในการปฏิบัติงาน เช่น ตำแหน่ง ความก้าวหน้า หัวหน้างาน ตลอดจนเพื่อนร่วมงาน ซึ่งมีอิทธิพลต่อการรับรู้ในการปฏิบัติงานของบุคคล ตลอดจนปัจจัยสภาพแวดล้อมของงาน ตลอดจนประโยชน์และผลตอบแทน อาจส่งผลต่อทัศนคติที่มีต่อการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนได้เช่นกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของจำเริญ นาคุโร และคณะ (2559 : 97) ได้ศึกษาการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนเบญจมราชูทิศในพระบรมราชูปถัมภ์ พบว่า ครูที่มีตำแหน่งต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนเบญจมราชูทิศ ในพระบรมราชูปถัมภ์ ไม่แตกต่างกัน และสอดคล้องกับงานวิจัยของยุวดี โกสุมาลย์ (2560 : 91) ได้ศึกษา สภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนสุวรรณภูมิพิทยไพศาล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 27 พบว่า ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีตำแหน่งต่างกัน โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านทุกด้าน ไม่แตกต่างกัน แต่สำหรับด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหาด้านการคัดกรองนักเรียน และด้านการส่งเสริมและพัฒนา แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.3 การรับรู้ต่อการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ตามตัวแปรประสบการณ์ในการทำงาน พบว่า ครูที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่างกัน มีการรับรู้ต่อการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในภาพรวมไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะประสบการณ์ในการทำงานของแต่ละบุคคล ส่งผลต่อการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ยุวดี โกสุมาลย์ (2560 : 91) ได้ศึกษาสภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนสุวรรณภูมิพิทยไพศาล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 27 พบว่า ประสบการณ์ในการทำงานต่างกัน มีการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน มีความแตกต่างกันทางนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกจากนี้จากผลการวิจัยประสบการณ์ในการทำงานสอดคล้องกับแนวคิดของกรมสุขภาพจิต (2546 : 4 - 5) กล่าวว่า ปัจจัยในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่มีประสิทธิภาพประกอบด้วยปัจจัยสำคัญดังนี้ ผู้บริหารโรงเรียน รวมทั้งผู้ช่วยผู้บริหารโรงเรียนทุกฝ่ายตระหนักถึงความสำคัญของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน และการให้การสนับสนุนการดำเนินงาน หรือร่วมกิจกรรมตามความเหมาะสมอย่างสม่ำเสมอ ครูทุกคน และผู้เกี่ยวข้องจำเป็นต้องตระหนักในความสำคัญของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนมีทัศนคติที่ดีต่อนักเรียน และมีความสุขที่จะพัฒนานักเรียนในทุกด้าน คณะกรรมการหรือคณะทำงานทุกคณะต้องมีการประสานงานอย่างใกล้ชิด และมีการประชุมใน แต่ละคณะอย่างสม่ำเสมอตามที่กำหนด ครูที่ปรึกษาเป็นบุคลากรหลักสำคัญในการดำเนิน โดยต้องได้รับความร่วมมือจากครูทุกคนในโรงเรียนรวมทั้งการสนับสนุนในเรื่องต่าง ๆ จากโรงเรียน

และการอบรมให้ความรู้ และทักษะรวมทั้งการเผยแพร่ข้อมูลความรู้แก่ครูที่ปรึกษาหรือผู้ที่เกี่ยวข้องในเรื่องที่เอื้อประโยชน์ต่อการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเป็นสิ่งจำเป็นโดยเฉพาะเรื่องทักษะการปรึกษาเบื้องต้น และแนวทางการแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ของนักเรียนซึ่งโรงเรียนควรดำเนินการอย่างต่อเนื่อง และสม่ำเสมอ

2.4 การรับรู้ของครูต่อการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ตามตัวแปรสังกัดโรงเรียน พบว่า ครูที่มีสังกัดโรงเรียนต่างกัน มีการรับรู้ต่อการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนแตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะครูที่มีสังกัดต่างกันมีแนวทางในการจัดกิจกรรมดูแลช่วยเหลือนักเรียนต่างกัน และมีความรู้ความเข้าใจการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างไม่เพียงพอ ดังนั้น ทางโรงเรียนควรจัดการส่งเสริมให้ความรู้แก่ครูให้มีความรู้ความเข้าใจการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างถูกต้อง

3. ปัญหาและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามการรับรู้ของครูโรงเรียนสังกัดเทศบาล จังหวัดนครศรีธรรมราช

ผลการจากการวิเคราะห์ พบว่ามีการรับรู้บางส่วนเกี่ยวกับการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน สืบเนื่องมาจากครูและผู้บริหารขาดความรู้ความเข้าใจ เกี่ยวกับหลักเกณฑ์วิธีการในการคัดกรองนักเรียนที่ชัดเจน ขาดการจัดเก็บข้อมูลนักเรียนอย่างเป็นระบบ การดำเนินงานคัดกรองนักเรียนไม่เป็นระบบและไม่ต่อเนื่อง ขาดความรู้ ความเข้าใจในการช่วยเหลือนักเรียนและแก้ไขปัญหาอย่างถูกวิธี และการติดต่oprสานงานกับหน่วยงานภายนอกไม่เป็นระบบที่ชัดเจน ผู้บริหารควรได้รับการอบรมพัฒนาเกี่ยวกับหลักเกณฑ์วิธีการในการคัดกรองนักเรียนเพื่อให้เข้าใจและทราบหลักเกณฑ์ในการคัดกรองนักเรียนอย่างแท้จริง ดังนั้น ทางโรงเรียนควรจัดการส่งเสริมให้ความรู้แก่ครูให้มีความรู้ความเข้าใจการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างถูกต้อง

ข้อเสนอแนะ

จากการวิจัยเรื่อง การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามการรับรู้โรงเรียนของครูโรงเรียนสังกัดเทศบาล จังหวัดนครศรีธรรมราช

1. ข้อเสนอแนะเพื่อเป็นแนวทางในการนำผลวิจัยไปใช้

จากผลการวิจัยการรับรู้การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ด้านการส่งต่อนักเรียน อยู่ในอันดับสุดท้าย ดังนั้น ผู้บริหารควรมีนโยบายเกี่ยวกับการส่งต่อกับหน่วยงานภายนอกไปยังผู้เชี่ยวชาญโดยตรง โดยให้ครูประจำชั้นมีการส่งต่อนักเรียนไปยังครูแนะแนว หรือครูฝ่ายปกครอง

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนในสังกัดเทศบาลหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาอื่น ๆ เพื่อนำผลการศึกษามาวิเคราะห์เปรียบเทียบการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

2.2 ควรศึกษารูปแบบหรือวิธีการแปลกใหม่ในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน เพื่อนำผลการศึกษามีใช้เปรียบเทียบกับวิธีการหรือแนวคิดเดิม

เอกสารอ้างอิง

- กรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข. (2546). *คู่มือครูระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ช่วงชั้นที่ 3 - 4 (ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-6)*. กรุงเทพมหานคร: ผู้แต่ง.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2552). *แนวทางการดำเนินระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษา*. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2553). *หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพมหานคร: ผู้แต่ง.
- จำเริญ นาคอุไร และคณะ. (2559). *การบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนเบญจมราชูทิศในพระบรมราชูปถัมภ์*. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยสวนดุสิต.
- บุญชูศรี พันธ์วัฒน์. (2560). *การพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ด้านการคัดกรองนักเรียนของโรงเรียนพร้าววิทยาคม จังหวัดเชียงใหม่*. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่.
- พัฒพงษ์ มมประโคน. (2553). *การดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาศรีนคร เขต 3*. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย: สถาบันราชภัฏบุรีรัมย์.
- ยุวดี โกสุมาลย์. (2560). *สภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนสุวรรณภูมิพิทยไพศาล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 27*. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยรามคำแหง วิทยาเขตร้อยเอ็ด.
- ศิริ โชคสกุล. (2559). *การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนรัตนโกสินทร์ 9 จังหวัดสมุทรปราการ*. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต (การบริหารการศึกษา). บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยบูรพา.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2560). *แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2560 - 2579*. กรุงเทพมหานคร: พรินทวนกราฟฟิค.
- เอกชัย ภูผา. (2559). *การบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนสตรีระนองสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 14*. (น.3145-3157). กรุงเทพมหานคร : Research 4.0 Innovation and Development SSRU's 80th Anniversary. กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา.